

ROGER JIMÉNEZ MONCLÚS, president de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient núm. 2/2018 els membres del Consell de la Informació de Catalunya en reunió plenària de data 14 d'abril de 2018 (CIC) van adoptar per unanimitat el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

“Expedient núm. 2/2018

ASSUMPTE: Queixa presentada pel sr. R.V.M. al Consell de la Informació de Catalunya (CIC) contra el periodista Xavier Santesmasses, i el Diari "El Segre" per considerar que vulneren els criteris 1, 2, 4, 9 i 10 del Codi Deontològic.

ANTECEDENTS

El sr. R.V.M. exposa a la seva queixa que el dia 23 de Gener de 2018, el periodista del diari Segre Xavier Santesmasses, *“es va presentar a casa de la meva mare que té 72 anys i sense identificar-se com a periodista li va intentar sostreure informació que més tard va publicar esbiaixada al diari segons el seu interès. En el següent article diu que el Regina és un Balneari, quan és un SPA. Certament sembla que els articles els hagi encarregat algú amb interès de part. En resum, ni informa de manera acurada i precisa, ni utilitza mètodes ni lícits ni dignes per obtenir informació, ni respecta el dret a la privacitat”*.

Segons manifesta, considera que el diari ha vulnerat els següents criteris del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya, i demana la intervenció del CIC:

- “01. Informar de manera acurada i precisa*
- 02. Evitar perjudicis per informacions sense prou fonament*
- 04. Utilitzar mètodes lícits i dignes per obtenir informació*
- 09. Respectar el dret a la privacitat*
- 10. Salvaguardar la presumpció d'innocència”*

AL.LEGACIONS

En data 1 de febrer, el director del diari Segre, sr. Joan Cal, va presentar el següent escrit d'al·legacions, en nom de SEGRE i del periodista Xavier Santesmasses, corresponsal de SEGRE a les comarques de la Segarra i de l'Urgell des de fa més de 25 anys:

- “1. El periodista es va identificar amb nom i cognoms, va donar per suposat que donada la seva rellevància pública, la persona amb la que parlava sabia per a quin mitjà exerceix la seva feina.*
- 2. El fet que una persona tingui 72 anys no la inhabilita per a fer declaracions a un periodista. Recordem que hi ha escaladors d'aquesta edat que han fet l'Everest. Aquesta senyora va ser conscient en tot moment que parlava amb un periodista, el va atendre amablement, li va permetre fer fotografies de l'hotel i li va facilitar dades*

del negoci que després el periodista va contrastar amb altres fonts, com els treballadors.

3. La informació ha estat contrastada, comprovada amb totes les parts implicades i resulta simplement ridícul insinuar que pugui existir "un interès de part". En tot cas aquesta sospita o acusació s'ha de documentar i no deixar-la caure com una forma de difamació del periodista. És que ni tant sols sabem de a quina mena de part estariem defensant.

4. El Regina ha estat sempre un balneari que ara, per una qüestió de màrqueting es denomina SPA; però qualsevol activitat curativa amb aigua és un SPA, inclòs un balneari. Cal recordar que l'hotel té una concessió per a l'explotació de la font d'aigua.

5. S'ha informat abastament, amb cura, amb declaracions del propi denunciant, amb dades històriques del balneari, un background del conflicte i cap desmentiment ni petició de reclamació des de la publicació de la primera informació. Avui mateix, dia 1 de febrer de 2018, publiquem una darrera informació sobre el tancament del balneari amb una foto actual on apareix la inscripció "*Balneari de Rocallaura*" i on per primera vegada els membres de la família han declinat fer declaracions i així es recull a la notícia.

6. Potser tot el problema rau en aquest fet que recollim a la informació d'avui i que potser molesta que aparegui als mitjans de comunicació: "El que tanca ara és hereu del que va construir l'avi de la família Vilanova Marqués a principis de segle, i el projecte es remunta a l'any 1909 quan l'aigua de Rocallaura va ser declarada d'utilitat pública".

MEDIACIÓ

Un cop rebudes les al·legacions, tant la presidència com la secretaria general del CIC van considerar que en aquest expedient era pertinent que el CIC fes la mediació entre el mitjà i l'autor de la queixa per arribar a un acord entre les parts.

Per aquest motiu, el secretari general, Albert Garrido es va desplaçar el 23 de febrer a la demarcació de Lleida del Col·legi de Periodistes i es va reunir amb les parts implicades.

A conseqüència d'aquesta gestió, el reclamant va desistir de seguir en la tramitació ordinària de la queixa, i es procedeix a arxivar.

I per que així consti s'estén la present certificació a Barcelona en data 14 d'abril de 2018. Certifico.